

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΑΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΓΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ,

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Μοέμην γεννή τὴν Εἰρήνη,
ποσ τὸν κόσμο θά φαεδρύνη.

Σηκωθῆτε παλληκάρια τῆς Ἑλλάδος σπιρουνάται,
θήθει κι' ἡ στιγμὴ νὰ πιστεῖ φέρτε τὴν κρασοκανάτα·
σηκωθῆτε γαλονάδες ποῦ σὰν πρόβατα κοιμᾶτε,
τὸν Ἐτέμι μὲ τὸ σαρίκι τόρχ πλέον μὴ φοβᾶστε·
μὴ φοβᾶστε γαλονάδες τὸν Ἐτέμι μὲ τὸ σαρίκι,
σηκωθῆτε νὰ γλεντῆτε τῆς εἰρήνης μας τὴν νίκη.

Ἄρ' τὰ κόκκιλα βγαλμένη τῶν Ἐθρίων Γερμανῶν,
πρώτα πρῶτα θὰ δοξάσῃ τὸν ἀγα τῶν Ἀθηνῶν·
ἀκολούθως τοὺς πριγγήπους καὶ τὸν Κώστα ἐξαιρέτως,
κι' ἔναν ἔναν κατόπιν τοὺς Ῥωμαϊκοὺς ἀνεξαιρέτως,
πώγιρεύμε πολέμους καὶ μπαρούφες δοεις πῆς,
χώρις νᾶχοιμε 'ντροπῆς.

Σηκωθῆτε σπαθατζῆδες,
λοῦστροι καὶ στραγαλατζῆδες,
κι' ὅλοι πέστε μὲ χαρά,
νὰ εἰρήνη μιὰ φορά!

“Νὰ εἰρήνη ποῦ δοξάζει τὸ στρατὸ καὶ τὴν κορῶν,
νᾶγουμ; ἔλεγχο καὶ φτώχεια ἔναν ἥμισυ αἰώνα!
Νὰ εἰρήνη ποῦ θὰ κάμη τοῦ Κανάρη τὸ ἀπογόνους,
νὰ ξυστοῦνε μὲ το' ἀγκώνους.

Τώρα πῶχονμε κλεισμένη τὸν εἰρήνη σ' τὸ κλουβί
ἄ; τὸ πούμε, πῶς οἱ Τούρκοι ἐσταθῆκαν παλαβοί,
ἄρου κι' ἔβλεπαν πῶς εἶναι οἱ σπεθῶτοι μας, καδούροι,
νὰ μὴν ἔλθουν νὰ σᾶς κάμουν τὴν Ἀθήνα σας ἀχοῦροι.
Κι' ἀν σᾶς ἔκαναν ἀχοῦροι τὴν Ἀθήνα τὴν μεγάλη,
ἥδελ' ἔχουμ; ήσυχία σ' τὸ ἔξης κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι
ποῦ γιὰ πινούη δική σας, φαντασμένοι μου ψειρῆδες,
πᾶμε σήμερα σ' τὰ ξένα μαζωμένοι σὰ γχρίδες.

Τὴν εἰρήνη χαιρετᾶτε
καὶ σ' ἐδαύτη τραγουδᾶτε,
“Σὲ γνωρίζει ἀπὸ τὴν ὄψι
τὸ μυατάτι τὸ θολό μας,
σὲ γνωρίζει ἀπὸ τὴν κόψη
ποῦ θὰ κάμης σ' τὸ λαιμό μας.,,

Σηκωθῆτε γαλονάδες τῆς Ἑλλάδος σπιρουνάτοι
ποῦ μὲ πρῶτο σμπάρο Τούρκου ἐγυρίζετε τρεχάτοι,
σηκωθῆτε καὶ τὸ ἀστρον τῆς εἰρήνης γλυκοφέγγει,
φόδος δὲν εἶναι κανένας νὰ ξαναπαντῆστε Γκέγκη,
μέλι γίνηκε καὶ γάλα ὁ Ἀβδούλ μὲ τὸ Γιωργάκη
πώπικνώντας γιὰ γοῦστο κάθε λίγο καὶ λιγάκι,
κι' εἰπ' ὁ Ῥήγας σ' τὸ Σουλτάνο,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α.Σ. 24.41.Φ1.00

"δέσους δροκούς θέλεις κάνω,
πῶς μ' ἔτούτην τὴν εἰρήνην ποῦ μᾶς ἔκαμ;" ἡ Εὔρώπη,
δὲν θὰ σὲ ξαναπειράξουν οἱ διεισί μου οἱ ἀνθρώποι,
κι' ὅσο θάνε χρεωμένοι καὶ δὲλεγχος θὰ στέκη,
ποῦ νὰ πλέσουνε τουφέκι! „

Φεύγει κάθε υποψία πῶς δὲ Τοῦρκος μὲ τὴ φέσαι,
ἀντιστάτεως μὴ οὕσης, θάρτη σ' τὴν Ἀθήνα μέτα.
Ἐρχονται τὰ παλληκάρια κάθε τάγματος καὶ λόχου
ν' ἀγκαλιάσουνε μανάδες μὲ παλμὸν καρδιᾶς ζεστῆς,
παύουνε κι' ἦρι τιράτες τοῦ κλεινοῦ μας Διαδόχου
π' ὅποτα κι' ἀν τῆς θυμᾶται σῶρχεται νὰ βουρλιστῆς.

Φεύγουν κι' ἀρ' τὴ Θεσσαλία τοῦ 'Ετέμ πασσᾶ τ' ἀσκέρυα,
ποῦ δὲν ἄφοσαν ἀρνάκι, ποῦ δὲν ἄφοσαν πιτσοῦνε,
κι' ἔρχεται ἡ Γερμανία μὲ τὸν ἔλεγχο σ' τὰ χαΐρια,
νὰ μᾶς βάλλῃ τὰ ποδάρια σ' ἔνα μοναχὸν σκαλτσοῦνε.
Κι' ἀν τοὺς ποῦμε "Βρε; Ἐβραίοι τ' εἰν" αὐτὸ π' ἀποφασῆς;
Θὰ μᾶς ποῦνε,, Δὲν θυμᾶτε τὰ λεφτά πώκουκαλῆτε,
κι' ἔκαθήσετε γιὰ δαῦτα τὸν Γρικούπη σ' τὸ σκαμνί,
παρὰ κάνετε καὶ νάζια, μπεζεθένηδες 'Ρωμυνό;
Δὲν ἀρνούμεθα πῶς εἶσθε εὐπατρίδαι καὶ σοροί,
κι' ὅπως δπου κι' ἀν χρωστάτε δὲν θὰ βάλτε καρφί,
ἀλλ' ἀφοῦ σᾶς βρίσκω τόρα σ' ἀραγκιὸν καὶ σ' ἀραλέι,
γιὰ νὰ λείψουν ἡ σκοτοῦρες, δῶστε μου τὸ χαρτζιλίκι,

Ψάλλε Μοῦσα τραγουδίστρα,
όπου γιὰ νὰ σ' ἔραστω,
μ' ἔχεις κάμει σὰ σουρίστρα
καὶ κοντέω νὰ σβυστῶ,
Ψάλλε μας γιὰ τὴν εἰρήνην, τὰ καλὰ ποῦ θὰ μᾶς φέρη,
πὲς πῶς ἔχει τόση τέχνη τοῦ 'Ρωμυνοῦ τὸ σβέρτο χέρι,
π' ὅποιος κι' ἀν τοὺς φυλλάσι,
πάντα κάτι θὰ κολλάρῃ,
κι' ὅσος ἔλεγχος κι' ἀν γένη,
πάντα κούκκαλο θὰ βγένη.

Σηκωθῆτε τῆς ἀρμάδας καπιτάνοι καὶ πιλότοι,
πῶς εκούφαναν τῆς πέτρες τὰ μεγάλα σας κανόνια,
κι' ἀν τῆς Πρέβεζας τὸ κάστρο σᾶς ἐμάρανε τὸ σκότι,
εἶναι δίκησαν σᾶς δώσουν μεγαλείτερα γαλόνια.
Σήκω πρίγκηπα Γιωργάκη ποῦται θάλασσα; δελφίνι,
νὰ γιορτάστης τὴν εἰρήνην.
Σήκω κι' ἀσε τῆς τορπίλες μὲ τὰ κόκκινα φανάρια,
ποῦ σ' τῆς ἔφτιασ' ὁ Γρικούπης γιὰ νὰ βγάνης λεθρινάρια.

Σηκωθῆτε παλληκάρια νὰ γιορτᾶτε μιὰν εἰρήνη,
ποῦ μ' ἔδαυτην ἡ Εὔρώπη ἀπεφάνεταις καὶ θέλει,
δὲ καθένας μας ἵσπόρτο καὶ λογαριασμὸν νὰ δίνη,
ποῦ θὰ πάη, τι θὰ κάμη, πῶς θὰ βγάνη τὸ καρβέλι,
πῶς θὰ τρώη, πῶς θὰ πίνη, πῶς θὰ ζῇ τὴν ραμελιά τοῦ,
πότα θάναι σ' τ' ἀναγκαῖο γιὰ νὰ κάμη τὴ δουλειά του.

Ποιός ἐπέρυστι σὰν τώρα,
τέξερε πῶς τέτοια χώρα
ἀπὸ γνῶσες πλούτισμένη κι' ἀπὸ γράμματα μεγάλη,
θὴ βρεθῆσε τέτοιο χάλι!
μὰ κι' ἀν θέλει συνέβη νὰ καταστραφοῦμε πάντως
φταῖμ;" ἐμεῖς κατὰ ποῦ τώπε κι' δὲ καῦμένος ὁ Φαράντος;

Σηκωθῆτε, σηκωθῆτε
Τοῦρκο πιὰ μὴ φοβηθῆτε,
φοβηθῆτε τὴν Εὔρώπη ποῦ μ' ἔτούτην τὴν εἰρήνη,
μοῦντες μὲ; τὸ Ναζαρένο μὲ κακοῦργο χαϊρί δίνειν

Φεύγουν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ καλοί,
καὶ μᾶς ποτέζουνε χολή.

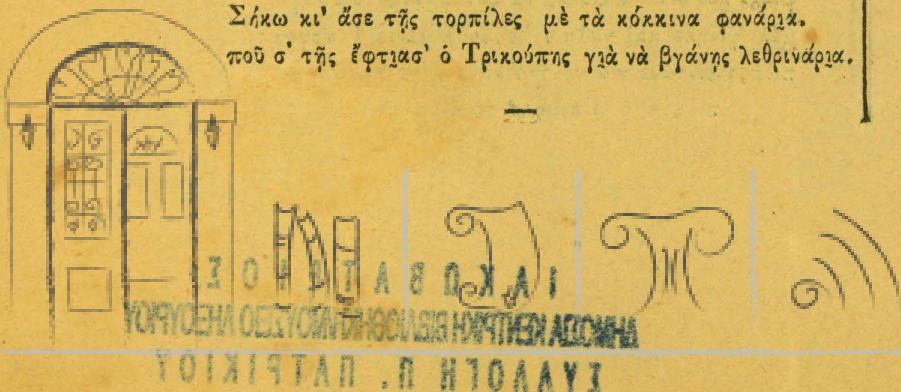
"Πθελα νάξερη γιατί, χωρὶς καμμιὰν αἰτία:
ἐφέτος ἀπεφάνεταις ἡ ἀριστοκρατία
καὶ καθε δύτσα ντιτεγκέ, ιστορική καὶ φίνα,
νὰ σηκωθῇ συρφάμελη νὰ πάη σ' τὴν Ἀθήνα.

* * *
"Ἐκαμ' δὲ Μπλέσσας τὴν ἀρχὴ κι' ἀλέσως τόσες ἄλλες
σὰν 'μπιστεμένα πρίβατα ξαλούθα τονὲ πέρνουν.
καὶ φεύγουν ἀρ' τὸν τόπο μας, ή γίνες κι' ἡ μεγάλες
κι' ὀλούθε θλίψι καὶ καῦμδ καὶ μαύρη λύπη σπέρνουν.

* * *
Φεύγουνε τὰ καλλίτερα τοῦ τόπου μας στολίδια,
κι' ἀφίνουν σ' τῆς καρδοῦλες μας μαχαίρια καὶ ψιλλίδια,
φεύγουν ἔδωθ' ἀρ' τὰ μικρὰ καὶ πᾶνε σ' τὰ μεγάλα,
κι' εἶναι ζημιὰ σημαντική, τῆς κρέμας ἡ φευγάλα.

* * *
Ολο μας τὸ μπλοῦ τὸ αῖμα,
το' ἀρχοντιᾶς; ἡ πρώτη κρέμα,
μαύρη πέτια ῥίχνουν δλοι
σ' τὸ φτωχό μας τ' Ἀργοστόλι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τί κακό καὶ τί μαράζει,
μέσα του καθέ· ας βαλεῖ,
βλέπωντας κυρίες καὶ δουλεις ποῦ ν' ἀξίζουνε τὸν κόπο.
ὑποχώρησες νὰ κάνουν Διαδοχικῷ τῷ τρέπω·
καὶ νὰ φεύγουν ἀφ' τὸν τόπο ποῦ τοὺς θρέψει καὶ τοὺς ζῆ,
πέρνωντες καθώς κι' ἐκεῖνος καὶ τῇς κότες τους μαζί.

* * *

Πῶς διέλιο νὰ κατεβῇ σ' τὸ νοῦ τους τέτοια βίδα!
Νὰ πάρῃ ὁ τάδες τὴν στιγμὴν π' ανέβαιν' ἡ σταφίδα
γιατὶ χωρὶς τὸν ὄψιμο τῆς σταριδὸς ἐφέτο,
ἡθελε πάσι τὸ φωμὸς στῆς μόστρες σᾶν κομφέτο,
καὶ δὲν θὰ κούταγε κανεὶς,
ὅσο καὶ νᾶν' ἐπιφανής,
βλέπωντας πᾶς τὸν τόπο του δουλεύει ψωμοτύρι,
νὰ σηκωθῇ φαμελικῶς νὰ πάξῃ ντιβερίζη.

* * *

Κι' εἰν' ἡ φευγάλα θάνατος πληγὴ ποῦ δὲν θὰ γιάνη·
νὰ χάσουμ' ἀφ' τὸν τόπο ρας καὶ Μπλέσσα κι' Ἄνδρογιάννη,
εἰν' ἐν ἀπάντεχο κακὸ π' ὅποις κι' ἀν τὸ γρικήση,
σὰ βυζαντίκο παιδὶ τῆς κλάψει θὰ τσακίσῃ.

* * *

Ψάλλε Μοῦσα μοῦ τρελλή,
βαριολύπητο τραγοῦδι·
φεύγουνε πολλὲς, πολλοὶ,
φεύγει κάθε νηὸς λουλούδι.
Κρέμεις πλέον στ' Ἀργοστόλι
δὲν θὰ βλέπουν τὰ θολά μου,
Μοῦσα δώσε μου πιστόλι
νὰ πεταξῶ τὰ μυχλὰ μου.

* * *

Ἐρημός ὁ τόπος μένει
καὶ σφαλεῖ πᾶς μέγας οἶκος,
φεύγει κάθε χαϊδεμένη,
πάσι κι' ὁ Φωκᾶς ὁ Νίκος.
Φεύγει κάθε φίνο μέλος
ἀφ' τῆς ῥάτσες τῆς Βαρβάτες,
πάσι, πάσι κι' Ἀντιωνέλος
πᾶν κι' οἱ ρέστοι διπλωμάτες,
πῶρχονται τὸ καλοκαΐρι
γιὰ ν' ἀλλάζουνε τὸ ἀγέρι.

* * *

Ἄκοῦς ἔκει νὰ φεύγουνε μὲ τόση ἀπονιά!
γά μὴν τοὺς καίγεται καρφὶ γιὰ τὴν Κεφαλλονιά,

ποῦ μ' ὅλη της τὴν ποθερτὰ καὶ τὴ στενοχωρία,
τοῦ ἀνάστησε καὶ τσώκαρε πατσάδες καὶ θερία!

* * *

Μένουμε τὰ σταγχώματα καὶ φεύγουνε τὸ ἀτήμιχ,
φεύγουν τὸ ἀρνάκια τὰ παχειά καὶ μένουν τὰ ψωφήμιχ,
φεύγουν αὐτὲς ποῦ παίζουνε σ' τὸν τόπο πρώτη πάρτη,
καὶ μένουν ἡ μιζέριες κι' ἐμεῖς, κάμποσοι σκάρτοι.

* * *

Σαχλὸς καὶ κακοριζίκιος χειρῶνας θὰ περάσῃ·
φεύγουν γαύτες πωπόλιζαν τὸ Μῦλο καὶ τὴ Λάστη
καὶ μόνον μένουνε μ' ἐμᾶς τοὺς ἀναπαραδίτες,
ὁ Δάλλας κι' ὁ Τριαντάφυλλος δασκάλοι Λευκαδίτες.

* * *

Μαυρη βλέπουν τὴ δουλειά,

καὶ καμπόσοι προικοθῆρες,

χάνουν τὰ χρυσᾶ πουλιά,

ποῦν' ἡ κοτιτιλά τους λίρες,

θὰ πετάζουν μακριὰ ἡ μικρὲς χρυσοφτεροῦσες,
καὶ θὰ μείνουν μοναχὰ ἡ παληὲς ἡ κολοσοῦσες.

* * *

Ἀρχόντισσες ποῦ θρέπεστε μὲ πάππιες καὶ μὲ χῆνες,
γιατὶ μᾶς ἀρνηθήκετε καὶ πᾶτε σ' τῆς Ἀθῆνες;
δὲν σᾶς ἀρέσει νᾶσαστε ἡ πρώτες πατριώτισσες
παρὰ θὰ πᾶτε νὰ σᾶς ποῦν ψωροεπαρχιώτισσες;

* * *

Ἐκεῖ τὰ καπελίγα σας σ' τὸ μάτι δὲν κτυποῦνε,
τρέ ντιστε γκε καθὼς ἐδῶ ποτὲ δὲν θὰ σᾶς ποῦνε,
κι' ἀν τῆς Ἀθήνας ἡ τριβὴ πολλὰ σᾶς ἐξαλείψῃ
τὸ Ἀργοστολιγότικο ἀξάνταν ποτὲ δὲν θὰ σᾶς λείψῃ.

* * *

Μείνετ' ἐδῶ σ' τὸν τόπο σας τὸν ἀνθισμένο τόπο,
πῶχετε τὴν νιτράδα σας καὶ ζῆτε χώρις κόπο,
μείνετ' ἐδῶ νὰ τρέχετε σ' τοῦ μπουλεθάρ τῆς πλάκες
μπροστά σας νὰ ξεχάνουμε κι' ἐμεῖς οἱ μισοθλάκες.

* * *

Ἐχεις ἡ Ἀθήνα μπουλεθάρ καὶ μύλους γιὰ σουλάτσο;
ἔχει πρικάδες τοῦ λουρδᾶ καὶ βοῦσκα μὲ μελάτσο;
ἔχει λεφτὰ καὶ δύλερτα μπακίρι ντελικάτο
γά κάνουν οἱ ἀρχόντοι σας παχάρι στὸ μαρκάτο;

* * *

Κι' ἀν στὴν Ἀθήνα θάχετε καλλίτερο λουσά, ισμα
σκεφθῆτε πῶς σ' τὸ θέατρο δὲν ἔχει τοῦρνο γάριμα,
σκεφθῆτε πῶς τὰ ἔθιμα θὰ πάρτε κάθε σγούρδου
κι' ἐτέτεις τ' ἀρχοντίκις σας θὰ γίνη σούρδου μούρδου.

ΤΙ ΘΕΛΩ!

Βαρέθηκα τοὺς ἔρωτες, τὰ υἱάτα,
Βαρέθηκα νὰ βράζω στὴν πινιάτα,
τ' ἀνθρωπισμοῦ βαρέθηκα τὴν φάρα,
Βαρέθηκα νὰ ζῶ στὴν κουταμάρα.

* * *

Δὲν θέλ' ἀνθρωπισμὸ γιὰ ν' ἀγαπάω,
νὰ γένω θέλω... φύλλοις... νὰ τσιμπάω,
νὰ τρέχω, νὰ σαρταίνω. ν' ἀγκελώνω,
κι' ἔκει ποῦ μου γουστάρει... νὰ τρυπώνω...

* * *

Νὰ χώνωμαι σὲ στήθια ποῦναι μέλια,...
νὰ κάνω μέρα νύκτα... σκουρδούμπελια,
νὰ πίνω νηστής αἷμα νὰ φουσκώνω,
κι' ἔκει, μὲς τὰ μερλάκια... ν' ἀλαφρώνω...

* * *

Δὲν θέλω ν' ἀγαπῶ, νὰ ξενυχτάω,
νὰ πάσχω, νὰ πονῶ, ν' ἀποζητάω...
στὸν κόσμο θέλω μόνη μου σκοτοῦρα
πῶς νὰ βουρλίζω πλάταις... στὴ φαοῦρα!

* * *

Δὲν θέλω νὰ ταφῶ ποῦ θὰ πεθάνω,
δὲν θέλω ἄνθ' ίτιαῖς, κυπαρισσάκια,
παράδεισος γιὰ μὲ, ποῦ θ' ἀνασάνω,
εἶναι γὰ τσακιστῶ... σὲ δυὸ νυχάκια!

Λόκος.

ΠΟΘΟΣ.

Μ' εὐτήγο τὸ μακρὺ σκοινὶ ποῦ παιζεῖς ὅλο ἔνο,
καλλίτερα νὰ μ' ἔδενες ποῦμαι ζουρλὸς γιὰ σένα.

GANZ TOLL

(Κατὰ μετάφρασι ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.)

ΕΝΑ ΣΩΣΤΟ.

"Οπου κι' ἀν πάγω καὶ σταθῶ,
γιὰ τὴν εἰρήνη μου μιλοῦνε
μ' σους γνωστούς κι' ἀν εὔρετῶ,
γιὰ τὴν εἰρήνη μ' ἐρωτοῦνε.

Κι' ἐγὼ τηνὲ ζουλεύω τὴν Ειρήνη
ἀν σμως ἐσυνέβαινε νὰ λάχη,
καμμιὰ καλοθρυμμένη... Κατερίν
κι' αὐτὴ δὲν μου χαλάει τὸ στομάχι.

'Αλεξανδρειγύνει.

XXX

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Τὸ Μουσικὸν τῆς Σχολῆς σῶμα θ' ἀρχίσῃ νὰ
παιανίζῃ ταχτικῶς ἀπὸ τῆς αὔριον Κυριακῆς 28
Σεπτεμβρίου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ κοῦ Δημοτικοῦ, τοῦ Σχολαρχείου καὶ τοῦ Γυμνασίου, θὰ ἀγοράζουν τὰ βιβλία τῶν καὶ ὅλα τὰ ἀλλα γραφικὰ εἴδη μὲ τὰς τιμὰς τὰς δποίας πωλοῦν καὶ τὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον ὁ « Παλαμήδης », τὸ ὅποιον διευθύνει ὁ φιλοπρόσοδος Καλλίνικος.

ΦΑΝΕΛΕΣ καὶ ἑσώραχα δλομάλλινα καὶ ἐκτάκτου ποιότητος. Κώδωνας ἡλεκτρικούς διὰ τὰ δωμάτιά σας μὲ πολὺ δλίγα χρήματα. Λάμπες νεωτάτου συστήματος. Νιτσεράδες, πεύκια, καὶ χίλια ἀλλα εἴδη πολυτελείας, ἔλαθεν ἐξ Εὐρώπης ὁ φιλόκαλλος ἔμπορος Τσιρόλιας.

Μιὰ ἀπλὴ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλουσιώτατον κατάστημά του, θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ!

ΣΤΕΦΑΝΑ καὶ παρθενικὰ διὰ γάμους. Μεγάλην συλλογὴν λαιμοδετῶν. Μετάξια καὶ μαλλιά τοῦ κεντήματος ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος. Ψιλικὰ διάφορα, εύθηγά καὶ νεώτατα, θὰ εὕρητε εἰς τὸ κατρστήμα Χαραλ. Ἀρσένη.

ΑΠΑΝΤΑ τὰ διδακτικὰ βιβλία μὲ τιμὰς ἀνεπιδέπτους συναγωνισμοῦ, πωλοῦνται καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Δ. Τραγλοῦ.

ΤΥΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

